

Yosun Gözlü

– Z.EFİLOĞLU · 16 Ağustos 2013

Bir kayanın yamacından yuvarlanmıştık en son,
Maviliklerin yüreğine..
Sadece denizyıldızı kalmıştı kıyıda,
Bir de dalgalarla öpüşmek için bekleyen ay..
Yakamoz olan şiirler salınırken gölgesinde,
Üç beş yalancı matem kaplamıştı kıyıyı,
İslanmış bir veda mektubu gibiydi her an,
İşte sırf bu yüzden ağır ağır geçiyordu zaman...

Kaç kelebek ömrü toplasam ve eklesem saçlarına..
Savrulsa kederler yönünü kaybeden yağmura inat..
Sonra bulsam izlerini ta uzaklardan,
Sarılsam ayın on dördü gibi hatıra defterime..
Yapraklarına yüz sürüp kirpiklerimle kazısam,
Sonra aksa, mürekkep renkli gözyaşlarım kendi çölüme,
En son sözcükler şiir olup, merhaba derken ölüme...

Hangi mutluluk karesi belli değil gülünce gamzelerinde,
Kandiller erirken yanarmış, dokunduğün her yerimde..
Işığınla aydınlanırmış hücremde mısralar,
Her birinin ucunda maziden bir haber var,
Her birinde kontrolsüz yangınlar..
Gittikçe çoğalan bir kayboluş özgürlüğe,
İçimde yaşamak meselesi en yiğit sözcüklerimle,
Dik duran ve eğilmeyen bir isyan,
Ne kadar da saçma,
Daha da çok severmiş, gittiğini duyunca insan...

Biliyorum hatıralar bir sandık arasında kalacak,
Çeyizin kenarına işlenmiş gözyaşlarıyla..
Ezberden söylenilen yanık bir türkü,
İnceden sızlayan duyulara tercüman olurken,
Dağlanacak kalanların sevdası..
Hayat yosun gözlü bu adama ağır gelecek inadına,
Umutlar ölmez diyerek yetişecek imdadına...

Bir kez daha yakılacak şairler,
Ve son bir çırpınıyla ellerinde tuttuğu şiirler...
İçin için kan ağlayacak gittiğine,
Kendi karanlığında kaybolan şehirler...
Hadi hazırlan gitmek vakti bu an,
Yoksa birazdan yolumuza bent olacak nehirler...
Alaya almasın sevdanın gücünü hiç kimse,
Aşk yürekte olanı değil, olmayanı zehirler...

Zekeriya EFİLOĞLU

Gaziantep

15 Ağustos 2013